

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2018. április 1.
(húsvét vasárnap)**

Horváth Géza

A MÁSODIK SÍR

Énekek: 185, 348, 347,5. 438,6-7. 617.

Lekció: Márk 16,1-8

Alapige: Márk 16,9-14

„Mikor pedig reggel, a hétnek első napján föltámadott, megjelent először Mária Magdalénának, akiből hét ördögöt űzött ki. Ez elmenván, megjelentette azoknak, akik vele voltak és keseregtek és sírtak. Azok pedig mikor hallották, hogy él és ő látta, nem hitték. Ezután pedig közülök kettőnek jelent meg más alakban, útközben, mikor a mezőre mentek. Ezek is elmenván, megjelentették a többieknek; ezeknek sem hittek. Azután, mikor asztalnál ültek, megjelent magának a tizenegynek, és szemükre hányta az ő hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy azoknak, akik őt feltámadva látták, nem hittek.”

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, hálás szívvel jöttünk ünnepelni a gyülekezet közösségébe azért, hogy téged dicsőítsünk és magasztaljunk, mert a feltámadás azt jelenti a mi számunkra, hogy elfogadtad Jézus Krisztus engesztelő áldozatát. Köszönjük neked, hogy nem engedted, hogy „szented rothadást lásson”, hanem feltámasztottad harmadnapon, hogy azóta az egész világon hirdettessék ennek ereje, áldása, az, hogy Krisztus feltámadt, Jézus él, mi is élünk. Köszönjük, hogy így lehetünk mi örvendező, hálás szívű népeddé, téged követő gyermekeiddé.

Úr Jézus Krisztus, áldunk téged, hogy szenvedtél a mi bűneinkért. Hadd lássuk ennek súlyát, ítéletét a Golgota keresztjén. De hadd lássuk a nyitott sírnál azt, hogy nincs semmi kárhoztató ítélet már azok ellen, akik Jézus Krisztusban vannak, akik Lélek szerint járnak és nem test szerint élnek.

Kérünk, Urunk, szentelj meg bennünket azért, hogy élünk folyjék szentebben, támaszd fel azért új életre azokat, akiknek még nincs ilyen. Köszönjük, hogy te vagy erre kész és képes, hogy bennünket megajándékozz az elmúlhatatlan, romolhatat-

lan étellel, hogy ne csak ez a hetven vagy ha feljebb nyolcvan esztendő legyen a miénk, amit itt a földön élünk, hanem folytatódjon a mi létünk egy dicsőséges hazában, ahova Jézus Krisztus vére nyitott nekünk utat, és ahova a kegyelem tud bennünket bevinni.

Kérünk, áldd meg ünneplésünket, légy jelen közöttünk, készíts neved imádására, magasztalására!

Urunk, az első húsvét óta hangzik az örömhír: „Feltámadott!” Köszönjük, hogy az angyal hirdette először: kezdjétek el engedelmeskedni az igének, menjetek Galileába, ott meglátjátok őt. Kérünk, cselekedd Szentlelkeddel ma is, most is, hogy kezdjünk el engedelmeskedni a te igédnek, annak a hatalmas szónak, mely Istennek ereje minden hívőnek üdvösségére, amely megtartja a mi lelkünket! Kérünk téged, hogy szentelj meg minket a te igazságoddal, a te igéd igazság.

Ámen.

Igehirdetés

Jézus Krisztus feltámadásának ünnepén szeretettel köszöntöm a testvéreket! Olyan nagy ünnep ez, hogy a keresztyénség azóta is vasárnap jön össze istentiszteletre és gyűlnek össze azért, hogy a feltámadott Úr előtt hódoljanak. És azóta minden vasárnap számunkra, tehát nemcsak húsvét vasárnap, hanem minden úrnapja Jézus Krisztus feltámadását hirdeti és azt akarja, hogy a mi élő Urunk előtt örvendezzen és vigadjon az ő népe, és énekeljünk halleluját, vagyis dicsérjük az Urat. Arra emlékezünk minden vasárnap, hogy élő Urunk van, aki testileg az Atya jobbján van, és mint egyetlen közbenjárónk, esedezik érettünk, ugyanakkor ígéjére, Lelkére, fenségére nézve viszont soha nem távozik el tőlünk, hanem velünk van minden napon a világ végezetéig.

Engedjétek meg, testvérek, hogy ezen az ünnepen – mert tudom, hogy olyanok vannak itt, akik sok húsvétot már megéltek, és sok húsvéti igehirdetést hallottak – most csak egy dolgot emeljek ki az evangéliumokból, a híradásokból, ez első húsvét történetéből. Olyan cím alatt szeretném elmondani a bizonyágtételemet, hogy: A második sír. Engedjétek meg, hogy hadd beszéljek az ige alapján egy második sírról. Ez lehet, hogy furcsa, mert azt mondjátok, hogy illet a Bibliában mi nem olvasunk. Pedig nagyon sok helyen beszél erről az Isten ígéje, hogy volt Jézus Krisztusnak és ma is van Jézus Krisztusnak egy második sírja. Az elsőről mindannyian tudunk. Az első az a sír, amely Arimáthiai Józsefé volt, ahova ez a magas rangú politikus, a nagytanács tagja nagypéntek este nikodémusi segédlettel – aki különféle keneteket és olajokat hoz – eltemeti Jézus Krisztust. Felajánlja a maga kőbe vájt sírboltját, és a sír szája elé pedig egy hatalmas kő kerül, amin majd később az asszonyok gondolkoznak, hogy ki fogja ezt nekünk elhengeríteni, hogy Jézus Krisztust méltó módon eltemessük és bebalzsamozzuk.

De, testvéreim, a Biblia nemcsak arról beszél, hogy arimáthiai József eltemette Jézust, hanem ez a néhány vers a Márk evangéliumából arról beszél, hogy Jézus Krisztust még nagyon sokan temették. Többek között temették a tanítványok, hiszen azt olvassuk az igében, hogy az asszonyoknak, akik találkoztak a feltámadott Krisztussal, nem hittek. Tehát azt jelenti, hogy nincs élő hitük, számukra Jézus Krisztus még halott. Aztán temették a kegyes istenfélő asszonyok. Vagy gondol-

junk Máriára, a János evangéliumában, akit Jézus Krisztus úgy szólít meg: „Asszony, miért sírsz? Miért keseregsz? – Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették.” És még meggyanúsítja az Úr Jézust is, mert nem ismeri fel őt, hogy: vajon csak nem te vitted el? Akkor mondd meg, hogy hova tetted. Azért, mert magdalai Máriának is még halott Jézusa van, még nincs feltámadott, élő Ura. Legalábbis ő erről még nem tud. Vagy gondolatok arra, amit Lukács ír. Lukács azt a jelenetet ragadja meg és írja le hosszan, amikor az a két emmausi tanítvány húsvét vasárnap este megy Jeruzsálemből Emmausba. És hogyan mennek, testvérek? Egy halott Jézust ismerve és tisztelve. Úgy mennek Emmausba haza, hogy vége mindennek, Jézus megbukott, Isten országa elesett, szívükben csüggedten, fáradtan, elcsigázottan, enerváltan, szomorúan. És a feltámadott Jézus melléjük lép: hát hogy nem hisztek az Írásoknak? Hát nem ezt kellett-e a Krisztusnak elszenvednie és harmadnapon feltámadnia? Ez is arról beszél, testvérek, amit Jézus mond a tanítványoknak, amikor megjelenik nekik, a tizenegynek: „Óh balgatagok és rest szívűek mindazoknak elhívására, amiket a próféták szóltak.” Én úgy látom, testvérek, hogy ezek a tanítványok, asszonyok, az emmausiak egyben mind jeleskedtek: ők is temették Jézust.

És ezért szeretnék szólni arról, hogy Jézus Krisztusnak van egy második sírja. Az első az arimáthiai Józsefé, a második sír pedig a hitetlen embernek a szíve. A második sír pedig azoknak az életében van, ahol Jézus Krisztus nem élő Megváltó, hanem egy halott mester, egy halott tanító, és nem élő és nem dicsőséges. Nem az, akit a menny és a föld imád és tisztel, akit az üdvözültek serege magasztal és dicsér a mennyben, hogy övé a hatalom, az áldás, a dicsőség, az erő. Ezeknek az életében, testvérek, ez nem jelenik meg. Gyászolnak, még mindig a halott Jézusra tudnak gondolni. Inkább hiszik, hogy elvitték, elrabolták, mint azt, hogy feltámadt. Nincs még átható öröme az életüknek. Még ők nem tudnak ujjongani ennek, hogy Jézus él, mi is élünk, a haláltól nem félünk, mert Jézus meghódoltatta ama félelmek királyát. Ezért vannak szomorú ábrázattal, mint az emmausiak. És azt mondja Tamás, amikor a tanítványok mondják: „Láttuk az Urat!”, hogy: „Semmiképpen el nem hiszem, hacsak nem látom. Hacsak nem bocsátom oda az ujjamat a szegek helyére, meg a dárda helyére a kezemet, akkor én ezt semmiképpen el nem hiszem.” Mert ott a második sír Tamás életében, aki még temeti Jézust, és akinek halott Jézusa van.

Nézzük meg, testvérek, ennek a második sírnak néhány jellemzőjét. Mit olvasunk erről a második sírról, amely tulajdonképpen ott van a Biblia lapjaiban és a Biblia üzenetén keresztül láthatunk. El szeretném mondani, hogy ez a második sír még nehezebben nyílik, mint az első. Az asszonyok azon gondolkodnak és tanácskoznak egymás közt, hogyan fog ez a sír kinyílni. Ki fogja elhengeríteni a követ ennek a sírboltnak a szájáról? És testvérek, elmondom, hogy a második sír is ilyen nehezen nyílik. A második sír is, a mi szívünk is ilyen nehezen nyílik meg az Úr előtt. De az első sír megnyílt egy titokzatos mennyei erő hatására. Azt nem tudjuk, hogyan, de azt tudjuk a Bibliából, hogy leszállt az Úrnak angyala, és mikor az asszonyok odaérnek, már el van hengerítve a kő. Mert az asszonyok azt mondták, hogy mi ezt nem tudjuk kinyitni. Mi ezt a követ nem tudjuk elhengeríteni. Itt az ember kevés. Mintha tudták volna az asszonyok a lutheri éneket, hogy:

„Erőnk magában mit sem ér, / Mi csakhamar elesnénk.” És ilyen a második sír is, testvérek. Nagyon nehezen nyílik. Évek vagy évtizedek kellenek hozzá, hogy nyílják az ajtó és táruljon a szív.

Testvérek, ez emberi erővel lehetetlen. Hányan vannak itt a testvérek közül, akik úgy gondolnak egy szerettükre: de jó lenne, ha a szíve kinyílna! Van, aki meg is próbálkozik és azt mondja, hogy: majd én meg fogom téríteni, majd én elhengerítem a követ – nem fog menni. Az egész pasaréti gyülekezet összefoghat, hogy valakinek, aki nem hisz, hogy valakinek, aki temeti Jézust, hogy valakinek, akinek nincs élő Megváltója, legyen feltámadt Krisztusa, de akkor se fog menni. Egy menyeyei erőnek a hatására, egy Istentől jövő Léleknek a hatására ez nem akadály. Az Isten előtt nincs akadály, testvérek. Ezt hirdeti nekünk a húsvét, hogy igen, ilyen a mi szívünk, a második sír. Ebben lehet egy halott Jézus, egy történelmi emlék – mert sokaknak csak ez – vagy az irodalom alakja, egy-egy versnek a főszereplője, de nem az az élő, dicsőséges Megváltó, akinek érdemes örülni, aki adja neked bűneid bocsánatát, aki átnyújtja az Isten ajándékát, az örök életet, és aki a hitet munkálja az ő Lelke által a szívedben. Ez a sír nehezebben nyílik. De hiszszük és tudjuk, hogy Isten hatalmas szavára, amelyre a világ előállott, kinyílhat a hitetlen ember szíve, aki azt mondja, hogy semmiképpen el nem hiszem – kinyithatja az Úr az övéinek a szívét. Ott, ahol Isten cselekszik, ott megnyílik ez a sír, és hangzik a mennyei üzenet: „Nincsen itt, mert feltámadt.”

Aztán a második, hogy ennek a sírnak is vannak őrzői. Tudjátok, hogy a Krisztus sírjának voltak őrizői. Odamegy Pilátushoz egy küldöttség a papoktól és a farizeusoktól, és azt mondják, hogy: őriztesd a sírt, mert ez a hitető azt mondta még életében, hogy fel fog támadni. Pilátus azt mondja, hogy: van őrségetek, őriztessétek ti, gondoskodjatok ti erről. Gondoskodnak is, még le is pecsételik a sírt. Őrséget állítanak és lepecsételik, hogy őrizzék. Testvérem, tudod-e, hogy amíg halott Krisztusod van, valaki őrzi a te második sírodat. A második sírt is őrzi, mégpedig nagyon erős fegyveres őrzi – mondja az ige. Nagyon erős fegyveres őrzi ezt a sírt, hogy Krisztus halott maradjon, hogy ne legyen élő Megváltód és ne legyen élő Urad. Nagyon nagy őrizet alatt van, de egyetlen reménységünk, hogy a Biblia nemcsak arról beszél, hogy ezt a második sírt erős fegyveres őrzi, hanem arról, hogy van egy még erősebb. Van egy még erősebb fegyveres, akinek hatalma szavára és dicsőséges megjelenésére ez a sírt őrző ellenséges hadsereg visszavonulót fúj és eltakarodik. Azért, mert valaki hatalmasabb. Nem tarthatja vissza ez a sírt őrző sereg a feltámadás csodáját.

És azóta is, – és ez a harmadik üzenete ennek az ígének –, hogy ezen a húsvéton is Jézus Krisztus nyitni akarja ezt a második sírt. Az az első sír már kinyílt, azzal nem kell foglalkoznunk. Az egyszer megtörtént, Jézus sírja kétezer év óta üres, de ő kétezer év óta nyitogatja a második sírokat. Nyitogatja azt a második sírt, amely a mi szívünk, amely a mi lelkünk, a gondolkodásunk, az életvitelünk. Éppen ezért, testvérek, milyen csodálatos az, amikor Pál apostol az 1Korinthus 15-ben leírja, hogy Jézus Krisztus hogyan nyitogatta a sírokat. Az mondja Pál, hogy megjelent az asszonyoknak, megjelent a tanítványoknak, megjelent a mezőről jövőknek, és megjelent több mint ötszáz atyafinak egyszerre, akik közül a mai napig is sokan élnek. Az a Pál írja ezt, akinek második sírját szintén Jézus nyitotta

ki ott a damaszkuszi úton. Mert az a szív, Pál szíve is hiába volt tele törvénytudással, hiába volt tele atyai hagyományokkal, hiába volt tele vallásos buzgósággal, csak hogy halott Krisztus volt abban a szívben. Mert addig, míg ezek vannak, testvérek, addig a Krisztus halott. Halott Krisztusa volt és élő bűnei. Mert ez az ember tragédiája, ez az ember igazi tragédiája, hogy nekünk élő bűneink vannak, de közben halott Krisztusunk. Holott fordítva kellene lenni: halott bűnök és élő Krisztus! Halott óember, halódó óember és olyan Krisztus, aki megelevenedik, aki egyre nagyobb teret foglal el az életedben, akiről azt mondja Keresztelő János, hogy: „Annak növekednie kell, nékem pedig alább szállanom.” Leírja Pál, hogy neki hogyan nyílt meg a sír, hogyan hengerítettett el a kő. Az előítélet, a gyűlölet, az irigység köve hogyan hengerítettett el a második sírról, és hogyan lett Jézus Krisztusnak követője, szolgálója, aki vitte mindenfelé a hírt, hogy Jézus él. Onnan tudom, hogy találkoztam vele. Onnan, hogy könnyörült rajtam. Onnan, hogy megbocsátott nekem. Onnan, hogy szolgálatába állított. Ilyen a megnyílt sír, testvérek. Ilyen a második megnyílt sír. Milyen jó, hogy az ige ezt adja elénk!

Vagy ott volt Agusztinus, akinek az édesanyja éjszakánként térdén állva könyörgött a fiáért, aki részegeskedett, paráználkodott, aki hitetlen és istentelen életet élt, és ez az asszony elkezdett imádkozni, hogy: Uram, nyisd meg a sírt, azt a második sírt, ahol halott a Krisztus! Ahova bezárja a világ szeretete a mi Megváltónkat, ahol megöli a bűn a mi Megváltónkat. És egyszer csak ez a sír kinyílt. És arra, amire ember nem volt képes, azt az Isten megcselekedte. És Agusztinus kinyitotta a Bibliát, felragyogott neki az a Krisztus, akit ő eddig halottnak hitt, az élővé lesz benne. És megír egy csodálatos művet, meg többet, és kifejti a Biblia igazságait, amit majd megtalál később Kálvin, és azt mondja: igen, ezt továbbvihetem, ezt tovább magyarázhatom, itt vannak az alapok. És olyan világos látása lett, testvérek, hogy én azt hiszem, hogy mi itt mindnyájan – én is – megirigyelhetjük. Meg lehet irigyelni, hogy hogyan lett abból a sírból, amely a halott Krisztust rejtette, az élő Krisztus bizonyágtétele. Ezért nyitja meg Jézus a második sírt és azt akarja, hogy „ne légy hitetlen, hanem hívő”, hogy ne halott, hanem élő Krisztusod legyen. Így nyitotta meg az én második síromat is valamikor, amikor már teológus voltam. Mert a teológus is, amíg meg nem tér, meg a lelkész is, meg a püspök is, meg a gondnok is, meg a presbiter is, meg az egyháztag is addig halott, amíg Jézus Krisztus nem kezd el élni benne, amíg meg nem szólal és amíg nem dalolja a szíved: „örvendezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk!”

A húsvéti sír két évezrede nem őrzi Jézus holttestét. De testvérek, az emberek, közösségek ezen munkálkodnak, hogy őrizzük csak Jézus holttestét. És nemcsak az egyén őrizheti, hanem még az egyház is. Vannak idők, amikor a gyülekezetek, amikor a közösségek akarják a Jézus sírját őrizni és bent tartani Őt a sírban. Találtam egy szép verset, Füle Lajos: Az eltemethetetlen c. versét. Két versszakot hadd idézzek belőle:

Temették tornyos templomokba,
szertartások gyolcsai közé,
imákból készült szemfedője.
Harmadnapon feltámadott!

Temették ideológiákba,
tagadás útszéli árkába,
tudomány sziklái alá.
Harmadnapon feltámadott!

Igen, testvérek, mert amikor a gyülekezetek, az egyház Jézus Krisztus második sírját akarta őrizni, és abban hagyni a halott Krisztust, akkor az Isten úgy döntött, mint húsvétkor: hogy mennyei erők hatására, mennyből jövő kegyelem erejével kinyílt a sír. Lett reformáció, puritán mozgalom és lett ébredés az egész világon. Ott, ahol az Isten akarja, kinyílik a sír. Valaki mondta az elmúlt hetekben, hogy tudjuk-e, hogy most Szingapúrban van ébredés. Mi csak azt halljuk, hogy Európában temetik a Krisztust, hogy nem kell a Krisztus, hogy bezárják a templomot és bezárják a templomba a halott Krisztust. Az Isten meg Szingapúrban úgy dönt, meg Kínában, meg a Fülöp-szigeteken, hogy az Isten Szentlelke mennyei erő hatására nyitja a sírokat, és tömegek fogják dicsérni és magasztalni az élő Krisztust és az élő Megváltót. Azért, mert Jézus ma is él. Mert ma is az övé a hatalom és az erő, a fenség és a dicsőség örökkön örökké. Őrizheti az egyház a halott Krisztust, folyhat a szertartás, zúghatnak több mázsás harangok, búghat négy manuális orgona, de az a kérdés, hogy az élő Krisztus ott van-e a szívedben és az életedben. Mert az Isten feltámasztotta, hogy kijöjjön a sírból, azért, hogy a te szívedbe bemenjen, „hogy lakozzék a Krisztus hit által a ti szívetekben” – mondja Pál az egyik gyülekezetnek. Mondja a hívőknek, neked és nekem, hogy ez a Krisztus lakozzék hit által a te szívedben. Lehet különféle tanításokkal balzsamozni a halott Krisztust és lehet a feltámadott Krisztussal, a feltámadott Krisztusban élni Őneki és Ővele.

Ha élő Krisztusod van, és Ő él a szívedben, akkor úgy fogsz járni, mint pünkösdkor azok a férfiak, aki megszomorodtak azért, mert erre gondolhattak, hogy mi eddig temettük ezt a Jézust. Temettük a hitetlenséggel, temettük az előítéleteinkkel, temettük a közönyünkkel, temettük a nemtörődömségünkkel. És egyszer csak megkérdik: „mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?” Az élő és feltámadott Úr kéri azt, hogy a második sír tovább ne őriztessék. Hogy a második sír, amely hasonló az elsőhöz abban, hogy mind a kettő kőből van, hiszen arimáthiai József sírja egy kőbe vájt üreg vagy barlang lehetett, ott a hegyoldalban, és ilyen a második sír is: kőszív, amely nem tud és nem képes engedelmeskedni, amely nem tud és nem képes Krisztussal találkozni, az ő szolgálatába állni, őt szeretni és őt magasztalni.

Ezért amikor azt mondjuk, hogy feltámadott az Úr, vajon mire gondolsz? Amikor a keresztyének úgy köszöntik egymást ezen az ünnepen, hogy feltámadott a Krisztus, hogy feltámadt a mi életünk, akkor mire gondolsz? Kívánom azt, hogy ne csak húsvétra gondolj, hanem saját magadra is! És mondd azt, hogy azért támadott fel Krisztus, mert az én életemben feltámadt, azért, mert nekem lett élő Uram, mert nekem lett élő Megváltóm, azért, mert azóta van az életemben új időszámítás. Vagy ahogy Sprecher László, kedves evangélikus énekszerző az egyik énekében leírja:

Mióta szívem Jézusé,
Azóta én boldog vagyok.
Ajkamról hála száll felé,
Kegyelmi fény reám ragyog.

Kegyelmi fény ma felragyog,
Isten szeret, fia vagyok.
Jézusban Ő Atyám nekem,
Megváltott, új az életem.

Ekkor kinyílik a második sír. Ekkor tudsz igazán örvendezni. Ekkor lesz igaz az, amit az apostol ír, hogy van olyan gyülekezet, ahol a nyomorúságuk között is bőséges az örömük. Miért? Mert kinyílt a sír. Mert lehetek nyomorúságban, betegségben, halál árnyékának völgyében, de ha kinyílt a sír, ha élő Uram van, akkor

felfelé nézek, felemelem a lelkemet és azt mondom, hogy oda vágyakozom Jézus-hoz, mert az élő Krisztus naponta a vele való közösségben áldásokat ad, ajándéka-it adja át, erőt ad nekem és bizonyágtevővé akar tenni. Ezért, testvérem, az első sír üres, a második sír pedig legyen tele a háláddal, ha megértetted, hogy mit tett érted Krisztus! Legyen tele dicséretmondással. Így írja a zsoltáros: „Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét.” Azt mondja az apostol, hogy ti is ilyenek volta-tok: jártatok egykor a világ szerint, a világ folyása szerint, de mivel Krisztus feltá-madt, kinyílt a második sír! És ez a második, kinyílt sír legyen a te szíved, ahol nincs többé halott Jézus, ahol nem kell őt balzsamozni vallásos szokásokkal, tra-díciókkal és hagyományokkal, hanem ahol a Lélek szabadságában járva Jézus Krisztus élete láthatóvá válik a mi halandó testünkben.

Imádkozzunk!

Feltámadott, élő, dicsőséges Urunk, Jézus Krisztus, köszönjük, hogy te komo-lyan veszed, ha valaki erőtlenül, de mégis hozzád fordulva ma azt kéri egy piciny-ke kis hittől, hogy éltem folyjék szentebben, támassz fel engem új életre. Köszön-jük, hogyha ez a vágy megfogalmazódik valakinek a szívében, az is a te munkád. És köszönjük, hogy a te Lelked ereje fel fogja támasztani új életre azért, hogy ha még testileg meg is hal az ilyen ember, mégis éljen örökkön örökké.

Bocsásd meg, Urunk, hogy nekünk is szemünkre tudod hányni hitetlenségün-ket, keményszívűségünket, amelyben vagyunk! Bocsásd meg, hogy sokan őrizgetik még a második sírt, ahol még csak egy halott Krisztus van, akiről ugyan tudunk és tudnak, hogy ki volt ő és mit tett, mégsem lesz élő valóság a mindennapjaikban, döntéseikben, családi életükben, munkájukban vagy pihenésükben. Úr Jézus Krisz-tus, te világosságra hoztad az elmúlhatatlan életet. Kérünk téged, könyörülj meg rajtunk, hogy a mi halandó testünkben is a te életed látható legyen, hogy téged tud-junk vinni ennek a szomorú, csüggedt, téged temető világnak. Kérünk téged, hogy tudjunk így bizonyágot tenni rólad, ezzel az örömmel, mint akik találkoztak ve-led, mint akik hitünk szemeivel láttunk téged: feltámadott az Úr!

És köszönjük, hogy erre a szóra valóban úgy lesz, ahogy az igében van: nagyon sokan nem fognak hinni, de köszönjük, hogy ránk terheled az evangélium drága üzenetét, mely a te hatalmad minden hívőnek üdvösségére. És köszönjük azt a cso-dát, amikor a te Szentlelked és mennyei erőd elhengeríti a követ, és valaki hisz az igének és azt mondja, hogy: „Jöjj, szívembe most, Úr Jézus! / Ó, jöjj ma még, la-kója légy, / Jöjj szívembe most, Úr Jézus!”

Köszönjük neked, hogy kezedbe tehetjük életünket, szeretteinket, betegeinket, gyászolóinkat, népünket, hazánkat, nemzetünket, a világ sok tájára szétszóródott testvéreinket. Áldj meg minden helyet, ahol összejönnek legalább ketten azért, hogy a húsvéti történet fényében örvendezzen az ő szívük és hálát adjanak neked mindenért! Kérünk téged, „gátold hazánkban áradását a sok gonoszságnak, for-dítsd el eshető romlását nemzetnek, hazának.” Könyörülj meg, Urunk, hogy ez a nép megtérjen, Hozzád térjen, hogy élő Krisztusa legyen ennek a népnek, hogy boldogan élhessen, és majd boldogan halhasson meg!

Hallgass meg könyörgésünkben, kegyelmedből!

Ámen.

617

Eldőlt a szívemben

✂ Sundar Singh, Sadhu (1889-1929)

🎵 Indiai népi dallam (?)

✂ Bodoky Richárd (1908-1996) (?)

El - dőlt a szí - vem - ben, hogy kö - ve - tem Jé - zust,

El - dőlt a szí - vem - ben, hogy kö - ve - tem Jé - zust,

El - dőlt a szí - vem - ben, hogy kö - ve - tem Jé - zust,

Nincs visz - sza - út, nincs visz - sza - út!

2. Ha nincs is társam itt, én követem mégis Őt,
Ha nincs is társam itt, én követem Jézust,
Ha nincs is társam itt, én követem mégis Őt,
Nincs visszaút, nincs visszaút!

3. Mögöttem a világ, előttem a kereszt,
Mögöttem a világ, előttem Jézus,
Mögöttem a világ, előttem a kereszt,
Nincs visszaút, nincs visszaút!